

[Ministeren for offentlige arbejder.]

modtagne svar tyder på, at det kan blive nødvendigt at foretage visse ændringer af projektet. Dette vil kunne medføre, at detalprojekteringen først kan iværksættes i finansåret 1970-71, mens den ellers vil kunne iværksættes i dette finansår. Da detalprojekteringen og arbejdets udbydelse i offentlig licitation påregnes at vare op til 2 år, vil selve broarbejdet formentlig først kunne påbegyndes i finansåret 1972-73. Det anslås, at broarbejdet vil vare ca. 3 år, og det vil sige, at broen først skulle kunne være færdig i finansåret 1974-75, hvis de vanskeligheder, jeg her har nævnt, bliver aktuelle.

Jeg vil gerne tilføje, at de nødvendige tilsluttende vejarbejder vil kunne påbegyndes et par år før broen er færdig; der er mulighed for at arbejde sideløbende med disse ting.

K. Axel Nielsen: Jeg takker ministeren for de oplysninger, vi fik. Jeg kan ikke sige, at jeg er helt tilfreds, og jeg er sikker på, at man lokalt vil synes, det er lidet tilfredsstillende, at der, når man har arbejdet med planerne i så mange år, så yderligere skal gå flere år, inden man kan gå i gang. Derfor vil jeg gerne stille det tillægsspørgsmål: Er det af finansielle grunde, at sagen er blevet forsinket, har det spillet nogen rolle? Jeg ved, at i 1963 var pengene bevilget, så man kunne gå i gang. Har regeringens stramme finanspolitik medført, at man har brugt de penge, der dengang var sat af, og skal man nu til at søge ny bevilling?

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg kan jo kun svare, for så vidt angår den periode, jeg har kendt denne sag i. For denne periodes vedkommende har der som bekendt dels været delte meninger med hensyn til spørgsmålet om høj eller lav bro, og disse problemer måtte jo afklares, inden skitseprojekteringen kunne gå i gang, dels har der været de tekniske opgaver, som jeg har redegjort for her, medens der ikke i denne periode har været nogen forsinkelse af bevillingsmæssige grunde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Søren B. Jørgensen** til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvad agter ministeren at gøre for at forbedre TV-modtageforholdene på Anholt?“

Skriftlig begrundelse:

For i det hele taget at kunne se fjernsyn måtte seerne på Anholt selv bekoste antenner på mellem 15 og 25 meters højde og fik dengang, for 10-15 år siden, en ekstraudgift på 1.000-1.500 kr. hver.

Antennerne står nu over for en fornyelse, og det er beboernes opfattelse, at det er urimeligt, at de, foruden at betale deres licens, også skal have en ekstraudgift ca. hvert 10. år til disse høje antenner, som er en betingelse for at kunne se TV på Anholt.

En fællesantenne vil løse deres problem.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse.

Søren B. Jørgensen: Jeg har fået en henvendelse fra indbyggerne på Anholt, der orienterede mig om de forhold, hvorunder de lever. Dette at bo på den af vore småøer, der ligger længst væk fra fastlandet, er naturligvis forbundet med mange ekstraudgifter. Jeg skal ikke komme nærmere ind på disse, men stort set kan man vel sige, at det er omkring en tredjedel så dyrt at leve på Anholt som på fastlandet. Jeg ved, at ministeren er vidende om disse forhold fra en tidligere forhandling, vi har haft om et andet problem. Der er dog et særligt problem, som man på Anholt gerne vil have løst så hurtigt, det kan lade sig gøre. Man vil meget gerne have bragt sine TV-modtageforhold i orden. Anholt har lige siden TV's start været et stedbarn på dette område. Da de derovre for 10-15 år siden fik installeret deres fjernsynsapparater, måtte hver af dem selv afholde udgifter på mellem 1.000 kr. og 1.500 kr. til antenner, der var mellem 15 og 25 m høje, og alligevel har modtageforholdene aldrig været tilfredsstillende. Man kører på henholdsvis København og Ålborg, og det sker ret ofte, at der er så meget sne på skærmen, at man simpelt hen må lukke; man kan ikke se spor. Særlig galt er det naturligvis for de perso-